

SIK SÁNDOR:

JÓ TESTVÉRI SZÓVAL

Hadd már a pityergést,
Drága cimbora!
Régi nóta már ez,
Ócska csimpolya!
Ezt nyüvi örökké
Minden vén gyerek:
Hát persze hogy rosszak
Mind az emberek!

Rosszak biz' ők ahhoz,
Aki rossz nekik;
Aki élheteretlen,
Láb alá szegik.
Már ez ellen nincsen
Felfolyamodás.
Hogyne nyavalyogna,
Aki nyavalyás!

De hogyha a szíved,
Fejed is helyén:
— Kettő lesz belőle! —
Egyet mondok én.
Nézz egyszer szemébe
Annak, aki bánt:
Mi lobog belőle
Rosszaság gyanánt?

Megmondjam? Irígység:

Benned jót ha lát,
Neki jószerencséd
Pörkölő zsarát,
Tüske a szívében,
Mint a tű, hegyes;
Azt hiszi, kihúzza,
Ha visszasebez.

Mondjam? Keserűség

Esett életén,
Bár maga se tudja,
Mije fáj, szegény.
Az fáj, ami nincsen,
Ami nem elég,
Ami, ha volt, elment
S hült helye is ég.

Csoda-e, ha kéreg

Heged a szívén:
Ha, mi belül kérges,
Kívül is kemény!
Jó testvéri szóval
Lágyogasd fel őt
S dobd vissza kenyérrel
Szegény kövezőt!

Sík Sándor.